08/08/2022

Η Μεγάλη Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου στο ορεινό Σέλι (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Σελίου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καί τυρβάζῃ περί πολλά ... Μαρία δέ τήν ἀγαθήν μερίδα ἐξελέξατο».

Μία ἀπάντηση δίδει ὁ Χριστός στό παράπονο τῆς Μάρθας, ὅπως ἀκού-σαμε πρό ὀλίγου στήν εὐαγγελι-κή περικοπή. Μία ἀπάντηση πού δέν ἰσχύει μόνο γι᾽ αὐτήν

ἀλλά καί γιά ὅλους ἐμᾶς, πού ἰσχύει γιά κάθε ἄνθρωπο.

Ἡ Μάρθα διαμαρτύρεται στόν Χριστό, τόν ὁποῖο φιλοξενεῖ στό σπίτι της, ὅτι ἐκείνη ἐργάζεται καί κοπιάζει γιά νά τόν περιποιηθεῖ, ἐνῶ ἡ ἀδελφή της, ἡ Μαρία, ἀπο-λαμ-βάνει τήν παρουσία του ἀκούοντας τή διδασκαλία του.

Καί θά πίστευε κανείς ὅτι ἡ ἀπά-ντηση τοῦ Χριστοῦ θά δικαιώσει τή Μάρθα καί θά παροτρύνει τή Μα-ρία νά τῆς συμπαρασταθεῖ, συμ-βαίνει ὅμως ἀκριβῶς τό ἀντίθετο. Ὁ Χριστός δικαιώνει τήν Μαρία, ἡ ὁποία «τήν ἀγαθήν μερίδα ἐξελέ-ξατο», ἔκανε τή σωστή ἐπιλογή καί ἀντί νά ἀναλίσκεται μέ τά ὑλικά πράγματα, προτίμησε τά πνευμα-τι-κά, προτίμησε τή σωτηρία τῆς ψυχῆς της, καί ὑποδεικνύει διακρι-τι-κά στή Μάρθα ὅτι μᾶλλον ἐκείνη εἶναι αὐτή πού θά πρέπει νά ἀκο-λου-θήσει τό παράδειγμα τῆς ἀδελ-φῆς της.

Γιά ὅσους ἴσως διερωτῶνται γιά ποιόν λόγο μᾶς ἀφορᾶ ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ, θά πρέπει νά ποῦμε ὅτι μᾶς ἀφορᾶ γιά δύο λόγους.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι πολλές φορές ἀκολουθοῦμε τό παράδειγμα τῆς Μάρθας καί μάλιστα στή χειρότερη, θά ἔλεγα, ἐκδοχή του. Γιατί, ἄν ἡ Μάρθα ἀναλωνόταν καί ἀσχολεῖτο μέ πολλά καί διάφορα προκειμένου νά εὐχαριστήσει τόν ὑψηλό ἐπι-σκέπτη της, ἐμεῖς σπαταλοῦμε τόν χρόνο τῆς ζωῆς μας ἀσχολούμενοι μέ πολλά καί μεριμνώντας γιά πράγματα πού ὄχι μόνο δέν ἐξυπη-ρετοῦν τόν Χριστό καί τήν πνευματική μας ζωή, ἀλλά καί ἀπο-βλέπουν στήν εὐχαρίστηση καί ἱκα-νοποίηση τοῦ ἑαυτοῦ μας, τοῦ ἐγωισμοῦ μας, τῆς πλεονεξίας μας, τῆς φιλαρεσκείας μας καί τῶν ἄλ-λων ἀδυναμιῶν μας, κάνοντάς μας νά ξεχνοῦμε ποιό εἶναι τό ση-μα-ντικό στή ζωή μας, τί ἔχει πραγ-μα-τικά ἀξία γιά μᾶς καί τό αἰώνιο μέλλον μας.

Ξεχνοῦμε ὅτι, ὅπως λέγει καί ὁ Χριστός στή Μάρθα, «ἑνός ἐστι χρεία». Καί αὐτό τό ἕνα εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, διότι δέν κερδίζουμε τίποτε, ἀκόμη καί ἄν κερδίσουμε ὅλο τόν κό-σμο, ἀλλά χάσουμε τήν ψυχή μας.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι τό πα-ράδειγμα τῆς Μαρίας, ἡ ὁποία σέ ἀντίθεση μέ τήν ἀδελφή της, τή Μάρθα, ἐπέλεξε «τήν ἀγαθή μερί-δα», ἐπέλεξε νά μήν σπαταλᾶ τόν ἑαυτό της καί τήν ψυχή της στίς μέριμνες τοῦ κόσμου, στίς ὑλικές καί βιοτικές μέριμνες, ἀλλά νά φροντίζει καί νά μεριμνᾶ γιά τήν ἀγαθή μερίδα τήν ὁποία ἐπέλεξε.

Ὁ Χριστός δέν μᾶς ζητᾶ νά ἐγκα-ταλείψουμε τόν κόσμο, νά ἀδιαφορή-σουμε γιά τόν ἑαυτό μας, γιά τήν οἰκογένειά μας, γιά τήν ἐργασία μας καί τίς ἀνάγκες μας προκειμένου νά κερδίσουμε τή σωτηρία μας. Ζητᾶ ὅμως νά μήν ἀφήσουμε ὅλα τά ἄλλα πού ὑπάρχουν γύρω μας, ὅλα ὅσα κάνουμε καί ἔχουμε ἀνάγκη, ἤ καί τά κάνουμε ἀπό ἀγάπη γιά τούς ἀνθρώπους, νά μᾶς διασποῦν τήν προσοχή, νά μᾶς

διασποῦν τήν προσήλωσή μας στήν ἀγαθή μερί-δα. Γιατί, ἄν μᾶς παρασύρουν ἀπό αὐτό πού εἶναι τό πρώτιστο, τή σω-τηρία δηλαδή τῆς ψυχῆς μας, καί μᾶς ἀποσπάσουν καί μᾶς ἀπομα-κρύ-νουν ἀπό αὐτό, τότε καί τά καλά ἀκόμη, μέ τά ὁποῖα μπορεῖ νά ἀσχολούμεθα, γίνονται κακά, γιατί μᾶς στεροῦν τό μεγαλύτερο ἀγαθό, τή σωτηρία μας.

Στό πρόσωπο τῆς Μαρίας, ἡ ὁποία «τήν ἀγαθήν μερίδα ἐξελέξατο», μποροῦμε νά δοῦμε καί τό πανα-μώ-μητο πρόσωπο τῆς Παναγίας Μητέρας τοῦ Κυρίου μας καί μη-τέρας ὅλων μας, καί ἰδιαιτέρως καί δικῆς σας μητέρας, ἐφόσον τήν ἔχε-τε ἐδῶ, στό Σέλι, ἔφορο καί προ-στάτιδα. Διότι καί ἡ Ὑπεραγία Θεο-τόκος «τήν ἀγαθήν μερίδα ἐξελέ-ξατο», ὅταν συγκατένευσε στήν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ, πού τῆς μετέ-φερε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ κατά τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της. Ἀφοσιώθηκε στήν ἱερή της ἀπο-στο-λή, χωρίς νά ἐπηρεάζεται ἀπό καμία ἀνθρώπινη μέριμνα καί φρο-ντίδα, δείχνοντας μας μέ τή ζωή της ὅτι δέν ἀρκεῖ ἁπλῶς νά ἐπιλέξουμε τήν ἀγαθή μερίδα, ἀλ-λά χρειάζεται νά ἀγωνιζόμεθα διά βίου γιά νά τήν διατηρήσουμε καί νά μήν τήν χάσουμε.

Δέν ἀρκεῖ, δηλαδή, νά πιστεύουμε ὅτι ἐφόσον βαπτισθήκαμε χριστια-νοί, ἐφόσον γίναμε μοναχοί ἤ κλη-ρικοί, ἔχουμε ἐξασφαλίσει τή σω-τηρία μας. Γιά νά μήν χάσουμε τή σωτηρία χρειάζεται καθημερινή προ-σπάθεια καί ἀγώνας, ὥστε νά μήν παρασυρθοῦμε ἀπό τίς μέρι-μνες τοῦ κόσμου καί τήν ἁμαρτία. Χρειάζεται ἀγώνας γιά νά ζοῦμε ὑπα-κούοντας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔκανε σέ ὅλη της τή ζωή ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, χωρίς νά ἀρκεῖται, κατά τό ἀνθρώπινο, στό ὅτι ἦταν ἡ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Μόνο ἐάν ἐναρμονίσουμε τή ζωή μας μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τότε μποροῦμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά κερδίσουμε τήν ἀγαθή μερίδα καί νά βρεθοῦμε κοντά στόν Θεό. Καί γι᾽ αὐτό θά πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε ὅλοι μας, ὥστε νά τό ἐπιτύχουμε διά πρεσβειῶν καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, πρός τήν ὁποία ἀναπέμ-ψαμε καί ἀπόψε ὕμνους ἱκεσίας καί εὐχαριστίας, ψάλλοντας τόν Με-γάλο Παρακλητικό της Κανόνα.

Ὅλη ἡ ζωή μας, ὅλα τά χρόνια μας εἶναι στή διάθεσή μας γιά νά ἀγωνισθοῦμε καί νά κερδίσουμε αὐτό τό ἕνα, «ἑνός ἐστι χρεία». Ἀλλά ἡ περίοδος αὐτή, πού εἶναι ἀφιερωμένη στήν Παναγία μας, ὁ Δεκαπενταύγουστος, εἶναι, θά ἔλεγα, ἡ πιό κατάλληλη, ἔχοντας ὡς παράδειγμα καί ὡς βοηθό τήν Παναγία μας σ᾽ αὐτή τήν πορεία μας, πού εἶναι δύσκολη, πού ἔχει ἐμπόδια, ἔχει ἀσθένειες, ἔχει θλίψεις, ἔχει τόσα προβλήματα, νά καταφεύγουμε σέ Ἐκείνη, γιά νά ἀντλοῦμε δύναμη, νά ἀντλοῦμε ἐλπίδα, νά ἀντλοῦμε παρηγορία, γιά νά συνεχίσουμε τόν δρόμο μας, καί πέρα ἀπό τόν Δεκαπενταύγουστο, μέχρι νά μᾶς καλέσει ὁ Κύριος, οὕτως ὥστε νά μᾶς πεῖ «καλά ἐργασθήκατε στή ζωή σας, εἰσέλθετε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου».

Διαφορετικά, ἀδελφοί μου, μπορεῖ τά πάντα νά τά κάνουμε σ᾽ αὐτή τή ζωή, τά πάντα νά τά ἐπιτύχουμε, ἀλλά νά χάσουμε τό ἕνα, πού εἶναι ἡ ψυχή μας. Δέν θά εἶναι κρίμα; Μπορεῖ νά κερδίσουμε ὅλο τόν κόσμο, μπορεῖ νά μάθουμε ὅλες τίς γλῶσσες, ἄν δέν μάθουμε ὅμως τή γλώσσα τῆς ἀγάπης, εἴμεθα «χαλκός ἠχῶν ἤ κύμβαλον ἀλλαλάζον». Ἅμα λείπει ἡ ἀγάπη, ὅλες τίς γλῶσσες νά τίς μιλᾶς, δέν ἔχει καμία ἀξία. Τό ἴδιο εἶναι καί ἄν κάνουμε ὅλα τά πράγματα, ἀλλά δέν κάνουμε τό ἕνα, πού εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, «οὐδέν ἐποιήσαμεν».

Εὔχομαι ἡ Παναγία μας νά μᾶς βοηθήσει ὅλους μας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ